

2 Overvloedige genade

Paulus schreef aan de Efeziërs dat God overvloedig is geweest met Zijn genade (Ef. 1:8). Die genade houdt allereerst in de verlossing door Zijn bloed in de Geliefde, namelijk de vergeving van de overtredingen (Ef. 1:6, 7). Dat is genade, rijke genade; maar bij God is dat geen einddoel. We mogen niet stil blijven staan bij onze eigen verlossing, tevreden met de wetenschap dat we straks naar de hemel mogen gaan. Dat is helemaal Gods eerste doel niet met onze verlossing.

God is overvloedig geweest met Zijn genade over ons. Dat stopt niet bij onze verlossing van de zonde. God is overvloedig geweest met Zijn genade 'in alle wijsheid en bedachtzaamheid' (Ef. 1:8). Wat betekent dit? Waarom zou Hij met Zijn genade in wijsheid en bedachtzaamheid met ons om moeten gaan? Kan Hij niet gewoon al Zijn overvloedige genade in één keer over ons uitstorten?

Waarom die voorzichtigheid? Omdat we al die rijkdom van Zijn genade niet in één keer zouden kunnen bevatten. We zouden verpletterd worden van vreugde onder de plotselinge gave van zoveel rijkdom. Ons arme hart zou eronder bezwijken en met ons verstand zouden we het allemaal niet kunnen bevatten.

Hij moet ons met wijsheid en voorzichtigheid inleiden in al de schatten van Zijn genade. Als we hier niet langzaam en degelijk in geworteld en gegrond zouden worden, zouden we het zo weer kwijt zijn ook. De boze ligt op de loer met al zijn dwaalleer. We zouden al spoedig wijsgemaakt worden dat die kortstondige heftige vreugde slechts een schim van onze eigen gedachten geweest zou zijn. Onze wortels zouden niet diep genoeg in de grond zijn ingedrongen om daar de rijke bodemsappen in te blijven drinken en daardoor meer en meer gevoed te worden door Gods rijke Woord.

Aan degenen die verlost zijn heeft God iets bekendgemaakt (Ef. 1:9). De groei in die kennis is gestaag, als het groeien van een boom. Het vergt onderwijs en inspanning en gebed. Het vereist een gedurig onderzoek van de Heilige Schrift, en aan dat onderzoek heeft de Heere Zijn zegen verbonden.

Hoewel Paulus wist dat de Efeziërs in de Heere Jezus geloofden en dat zij onderlinge liefde hadden (Ef. 1:15) bidt hij toch voor hen om de Geest van wijsheid en van openbaring in Zijn kennis (Ef. 1:17). Paulus bidt hier om iets heel bijzonders voor deze Efeziërs, namelijk om het kennen van Hem; Zijn kennis.